

Sbor Českobratrské církve evangelické v Horních Počernicích

Sborový dopis č. 2

2010
ročník IX.

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

Synu, ty jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé.

Lukáš 15,31

Milé sestry a milí bratři,

pro letošní rodinnou neděli k ukončení školního roku jsme s dětmi připravili hru podle Ježíšova podobenství o marnotratném synu. Vracím se k němu i v tomto čísle sborového dopisu dvěma fotografiemi i tímto zamyšlením. Obsah mnozí známe ještě z nedělní školy. Mladší syn odchází se svým dílem majetku z otcovského domu a v cizině vše utratí. V nejvyšší nouzi jde do sebe a rozhodne se vrátit domů, aby se u svého otce stal aspoň nádeníkem. Otec ho ovšem s láskou nečekaně opět přijímá jako svého syna, a to se všemi právy, která k tomu patří. Ale tím Ježíšovo podobenství nekončí. Všechno v něm nakonec směřuje k důležitému otcovu rozhovoru s jeho starším synem. Ten nikdy nikam neodešel a teď, když slyší o hostině, kterou otec uspořádal tomu tulákovi, hrozně se rozzlobí a nechce jít dovnitř. A právě v tu chvíli mu otec řekne: „Synu, ty jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé.“

Ale co je to být stále u otce a s ním? Co to znamená mít jako své to, co je otcovo? Co to znamená být v našem světě s Bohem a ve společenství s ním? Jedinečným svědkem tohoto společenství je pro nás Ježíš sám. On je tím, kdo je stále s Bohem a stále je vnitřně na jeho straně. Celým svým životem a vztahem k člověku ukazuje, čemu se v Boží blízkosti učíme a k čemu nás jeho slovo proměňuje. Samotné podobenství pak jen formou příběhu velice prostince a přesvědčivě ukazuje, co je tím největším duchovním pokladem, který si neseme ve své víře do celého našeho života a všech jeho složitých vztahů.

Dozvídáme se v něm, že být s Otcem nebeským je neskonale víc, než jenom nějaký druh příkazů a zákazů, i když ze života v blízkosti Boží zřetelné morální důsledky také vyplývají. Ale být i v dnešním světě s Bohem, Otcem Ježíše Krista znamená především, že se ocitáme v osvěžujícím ovzduší strhujícího Božího milosrdenství, odpuštění, smíření a radosti ze znovunalezení smyslu života a životního cíle. Ocítáme se v ovzduší Boží dobroty,

která zcela přesahuje naše představy. To je to, co i mně osobně dává tu největší radost a naději víry. Jsem vděčný, že se v tomto ovzduší mohu sám znovu a znovu svobodně nadechovat, když mi už z mnoha věcí okolo a někdy i ve mně samém dochází dech. A stále musím přiznávat, že je Pán Bůh v této své lásce a milosrdenství daleko přede mnou a před námi všemi. Že v tom má náskok právě tak, jako otec vybíhal daleko dopředu, když vyhlížel svého ztraceného syna. Ale právě tím svým náskokem nám otvírá svět, ve kterém odpuštění není bláznovstvím a slabostí, ale naopak vše proměňující silou. Být s Otcem nebeským znamená především stále stavět svůj život do tohoto jeho světla. Být s tímto Otcem znamená vyznávat: Tvá láska nás, Pane, předchází a zahanbuje a soudí všechnu naši třeba i zbožně zakrývanou tvrdost. Být s tímto Otcem znamená trvalou proměnu srdce, kterou bible nazývá tím výstižným slovem obrácení, změnou životního směru. Tomu se kupodivu musel učit právě ten syn, který otcův statek nikdy neopustil. Přesto byl vnitřně někde naprosto jinde, než on. Nepochopil, že ten mladší otcův syn, který otcův podíl promrhal, ale toužil začít znovu, je stále jeho bratrem. A tak jako má jeho příběh v podobenství nakonec otevřený konec, tak je otevřený i život každého z nás. Třeba i jako pravidelní účastníci bohoslužeb stále potřebujeme vdechovat vzduch Božího milosrdenství, a pak jej opět vydechovat všude kolem sebe jako něco, bez čeho není skutečného života. Vždyť právě u Božího slova si uvědomujeme, jak snadno se ocitáme v pozici staršího syna z Ježíšova podobenství.

Ať nás jako sbor, jako rodiny i jednotlivce milosrdný Bůh nejen provází, ale také mění i ve dnech, které jsou před námi.

Petr Fírbas, farář sboru

Provedení hry o marnotratném synu v neděli 20. 6. 2010

NĚKOLIK INFORMACÍ O EKUMENICKÉM DĚNÍ V HORNÍCH POČERNICÍCH

Chtěl bych se s vámi podělit o několik posledních povzbuzujících zkušeností z naší hornopočernické mezicírkevní ekumeny.

Především pokračujeme v tradici tzv. farářských snídání, které připravujeme přibližně jednou za měsíc střídavě na farách našich sborů. Zapojeno je všech pět duchovenských pracovníků z jednotlivých církví v našem městě. Je to příležitost k neformálnímu rozhovoru, sdílení, modlitbám, k vzájemným informacím o tom, co v našich sborech a farnostech chystáme i k přípravě společných ekumenických akcí. Na velikonoční sobotu se někteří z nás aktivně zúčastnili čtení Markova evangelia na nádvoří Chvalského zámku.

Nově se v loňském roce ustavil ekumenický pěvecký sbor, který naposledy vystoupil při společném svatodušním setkání v kostele sv. Ludmily na Chvalech. Chceme se opět začít scházet na podzim a připravit se na další společné vystoupení v době adventu. Noví zpěváci jsou vítáni. Tímto způsobem společné práce se prohlubují i vzájemné vztahy mezi laiky, které pak výrazně překračují rámec pouhých oficiálních setkání, na která se, bohužel, ekumena na mnoha místech v dnešní době změnila. Jsme za to vděční.

Nejaktuálněji se nám podařilo vydat výtvarně i obsahově velmi zdařilý informační leták se společnými informacemi o činnosti jednotlivých církví v Horních Počernicích, který vám zasíláme. Na jeho realizaci přispěly jednotlivé sbory a farnosti stejným dílem a letáčky budou nabídnuty informačnímu středisku a postupně řadě institucí v naší obci i v okolí. Upozorněte na tyto letáčky případně další zájemce, kteří si je mohou bezplatně vyžádat přímo na našem farním úřadu, případně na farních úřadech ostatních hornopočernických církví.

Pocitivý ekumenismus, který v dnešní době není rozhodně žádnou samozřejmostí, respektuje jednotu v různosti, neznamená výprodej vlastní tradice, vede k dialogu a sdílení a raduje se z duchovního růstu všech částí obecné Kristovy církve, jejíž jednou podobou a částí, za kterou jsme vděční, je i naše Českobratrská církev evangelická. To, že se podařilo s vnitřním souhlasem všech dospět k vydání společného informačního letáčku, považuji i s ostatními bratry faráři a sestrou faráškou za počín povzbuzující vnitřní jednotu, který je dobrým svědectvím také pro hornopočernickou veřejnost. Budeme rádi, když naše ekumenické akce, které se konají v tomto duchu, podpoříte svými modlitbami i osobní účastí.

A JEŠTĚ KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ A DOPORUČENÍ

Dnešní doba je víc dobou prožívání než dobou přemýšlení. Postupně si zvykáme na to, že přestáváme říkat „já si myslím“ ale říkáme „já to vnímám tak a tak...“. Také v oblasti víry se klade mnohem víc než dřív důraz na prožitek. Prožitek vztahu, prožitek bohoslužby, prožitek společenství. Jistě v mnoha ohledech oprávněně. Víra není na prvním místě záležitostí našeho rozumu, mnohem více je vztahem a zvlášť mladá generace dnes nechce opakovat něco naučeného, ale být autentická a každou vnitřní nevěrohodnost a formálnost v životě dokáže rychle odhalit a postavit na pranýř. A přece má naše víra a naše

vyznání také svůj obsah, který stále ještě nejsrozumitelněji vyjadřujeme pomocí slov.

Někdy slýchávám, že slov už bylo dost, že slova ztratila svůj obsah, že i v církvi moc mluvíme a málo evangeliem opravdu žijeme. To všechno je pravda, ale přesto pozoruji, že roste zájem o slova, která ještě neztratila svou závažnost, že lidé chtějí kromě prožívání také přemýšlet a rozumět. A jsem vděčný za každého, kdo dovede třeba i na rozhlasových nebo televizních vlnách srozumitelně sdělit ostatním, že obsah křesťanské víry souvisí se závažnými otázkami života, vztahů, etických postojů a nadějí, které si klade každý, jen trochu přemýšlivý člověk. Příkladem je pro mne stále profesor a duchovní Tomáš Halík, jehož občasně půlhodinové ranní rozhovory na Českém rozhlase 2 – Praha v pořadu: *Jak to vidí...* vřele doporučuji.

Ale jak podat srozumitelně základní informaci, ve které musí být vždy také kus osobního svědectví o tom, čemu a komu věříme? Co doporučit nově hledajícím, kteří chtějí nejen prožívat, ale také přemýšlet? V loňském roce vydalo naše evangelické nakladatelství Mlýn knížku, která se jmenuje „*Bůh-můj bližní.- Evangelický katechismus v 25 obrazech.*“. Autoři pracují v Reformované církvi v Ženevě a odmítají se „*smířit s tím, že by se o náboženství či o víře muselo mluvit jazykem nesrozumitelným, starobylým a dávno překonaným.*“. Myslím, že se jim to daří a chceme-li si sami ujasnit to důležité, čemu věříme a případně to sdílet s někým, kdo začíná hledat, pak je tato knížka výborným průvodcem a pomocníkem. K přemýšlení a porozumění nabízím kratičkou ukázkou:

„Věřím, že je něco nade mnou. Dost často takovou větu slýcháme, a možná jsme ji i my sami někdy řekli. První krok k uznání toho, že člověk není všechno. Možná první krok k uznání Boží existence. Když se křesťané modlí a říkají: „Otče náš, který jsi v nebesích“, uznávají tím, že je někdo, kdo je přesahuje. Vždyť říci, že je Bůh v nebesích, znamená, že ho nemůžeme nikam zavřít. Ani do představy, kterou si o něm děláme. Kdybychom se však spokojili s tím, že je Bůh nejvyšší síla, udělali bychom z něj nejspíš jakousi cizí neosobní bytost... On někde nahoře a my tady dole. A co když si Bůh nechce vystačit sám se sebou? Co když chce naléhavě a nevtíravě vstoupit do vztahu s lidmi. Tuto otázku klade zvláštním způsobem jedno biblické vyprávění. Ježíš je se svými přáteli na lodi a přeplouvá moře. Vtom se rozpoutá divoká bouře. Jeho společníci se děsí, že se už už převrhnou. Jsou v šoku, když zjistí, že Ježíš je k jejich osudu zjevně netečný. Zatímco oni jsou vydáni napospas nejhoršímu trápení, on na lodi tvrdě spí.(Matouš 8). Jaký je tedy Ježíš? Netečný k lidskému strachu a ke skutečnosti, kterým musí lidé denně čelit? Projděme si ten příběh pozorněji: Ježíš nezůstal na břehu, aby se podíval, jak si s problémy jeho přátelé sami poradí. Je tam, je s nimi na lodi, přímo uprostřed bouře. Namočí se s nimi. Ježíš tím vyjadřuje, že Bůh není vzdálený ani nevšímavý, není netečný k našemu osudu, ale je přítomný a činný uprostřed lidství.“

Syn klečí před otcem

OD NEDĚLE 20. ČERVNA SE SCHÁZÍME V NOVĚ VYMALOVANÉ MODLITEBNĚ ...

Jak jsme vás, bratři a sestry, informovali ve výroční zprávě o činnosti sboru, poničil v červenci 2009 část stěn naší modlitebny prudký přívalový déšť. Pomocí vysoušeče, který nám bezplatně zapůjčilo ústředí Diakonie ČCE, jsme během zimních měsíců zasažené plochy připravili k opravě. Důkladná sanace omítky proběhla nyní, ve dnech 9. - 11. června. Modlitebna byla pak v minulém týdnu nově vymalována podle návrhu sestry architektky Hany Seho. Barevně se tak odlišil v interiéru prostor nad

stupínkem a kazatelnou a místnost tím získala výraznější charakter bohoslužebného prostoru.

Suterénní modlitebna je v období přívalových dešťů, na které si asi budeme muset v příštích letech zvyknout, snáze ohrožitelná než nadzemní prostory fary. Proto se ještě chystáme vybetonovat menší zvýšené vyzdívky kolem šachet před okny modlitebny, aby se možnost průniku vlhkosti minimalizovala. Proto vás také nadále prosíme o finanční obětavost, abychom všechny tyto úpravy mohli zvládnout z vlastních zdrojů a zároveň děkujeme, že svými dary na sbor pamatujete.

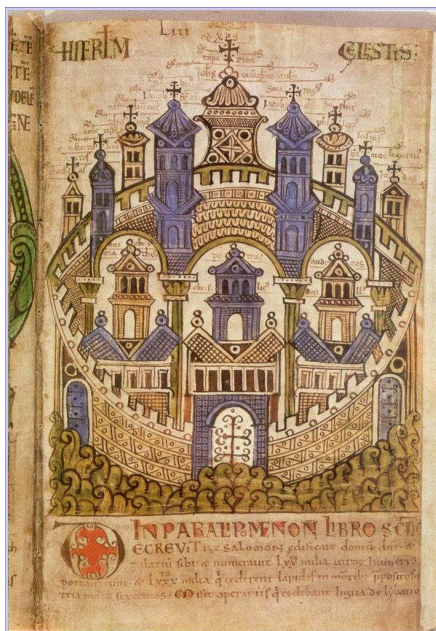
ZJEVENÍ NA LETNÍ NOCI

Biblická společnost vydala v roce 2009 komentář Jiřího Mrázka Výklad knihy Zjevení. Většinu lidí na první pohled neláká. Když jsem ji však otevřel, hned mě zaujala a četl jsem ji s chutí. Výklad je přehledný, stručný a přitom až překvapivě obsažný. Dokonce jsem si začal dělat poznámky, s čím nesouhlasím, případně co dalšího mě nad textem napadá. Kniha neříká vše (to ani nejde, musela by být nejméně desetkrát tlustší), ale autor má dar sdělovat obsah i obtížných pasáží svěžím a neotřelým jazykem. Čtenář je provázen složitými vidinami otevřených nebes a pohrom na zemi lehce, až si říká, jak to, že tomu až dosud nerozuměl? A na co nezbyvá prostor v knize, vzbuzuje čtenářovu zvědavost a potřebu o tom přemýšlet. A to je velký klad té knihy a veliké umění jejího autora – je nesmírně inspirativní.

Nejvíce mě na knize zaujal vykladačský přístup Jiřího Mrázka, který nazývá „snová logika“. Sen jako prostředek Božího zjevení je jistě plně biblicky oprávněný, vždyť Hospodin častokrát zjevoval svou vůli ve snu. Podle snové logiky si má čtenář prostě jednotlivé obrazy představovat jako sny, v nichž se věci dějí jinak než v bdělém stavu ve fyzickém světě. Optikou snového nahlížení se skutečně kniha Zjevení začne otvírat a začne být logická. Autor se však rozhodně nepohybuje jen ve snech – v knize je řada věcných a historických souvislostí, jež stály v pozadí Janových vidin.

A proto doporučuji přečíst si Výklad knihy Zjevení, a pak si nově přečíst samotné Zjevení sv. Jana. Koho láká nové promyšlení biblických textů, určitě nebude zklamán a objeví netušené obzory.

Martin Hrubeš

Lambert z Omeru: Nebeský Jeruzalém

SBOROVÝ PROGRAM O PRÁZDNINÁCH V ČERVENCI A SRPNU 2010

Bohoslužby budou o prázdninách probíhat jako obvykle každou neděli v 9:30 h

Nedělní škola se o prázdninách nekoná
Biblické hodiny pro dospělé i děti zahájíme opět v září.
Staršovstvo se sejde také až v září

Od září bude probíhat na faře příprava konfirmandů.

**Ve dnech 14. -21. srpna se bude v Prorubkách u Rychnova nad Kněžnou konat
dětský letní tábor,
který pořádá br. farář Petr Firbas s mládeží našeho sboru.**

Ještě jsou volná místa!!!

Informace na e-mailu: **pm.firbas@centrum.cz**

V době nepřítomnosti br.faráře Firbase (dovolená, dětský tábor) se v naléhavých záležitostech můžete obrátit na tyto faráře Pražského seniorátu:

14.7. - 25.7. na faráře a seniora **Romana Mazura**, sbor Praha-Libeň, tel: 284823403,
e-mail liben@evangnet.cz

26.7. - 31.7. na faráře **Miroslava Erdingera** – sbor Praha-Kobylice, tel: 284680145
e-mail: kosteljakob@vol.cz,

14.8. - 21.8. na faráře a seniora **Romana Mazura**

Aktuální informace o našem sboru s fotodokumentací z řady společných akcí najdete na našich webových stránkách **<http://horni-pocernice.evangel.cz>**.

e-mail našeho sboru: horni-pocernice@evangel.cz

Adresa farního sboru: Třebešovská 2101/46, Praha 9 -Horní Počernice, PSČ 193 00

Bankovní spojení: č.ú.: 243959339/0800

Telefon na faru: 281 922 216

Telefon kazatele: 776 303 960

Telefon kurátora: 737 645 375, 602 160 117